

Закон за изстребление на разбойниците

Държавен вестник , брой 205 от 12 декември 1922 г.

Чл. 1. Разбойник се счита онзи, който по навик или занаят сам или с други лица извършва грабеж, насилие или убийство с цел за ограбване.

Чл. 2. Изстреблението на разбойниците в околията, дето са се появили, се възлага на полицията, жандармерията и войската. Ако тази сила е недостатъчна за изстребление на разбойниците, околийският началник може да образува потери, с които да ги преследва. Във всяко населено място, където се забележат разбойници, кметът веднага назначава потеря за преследването им и донася на околийския началник.

Чл. 3. За началници на потерите ще се назначават лица, каквито околийският началник намери за добре.

Чл. 4. На отличилите се при преследването потераджии се дава възнаграждение от общия кредит, който се отпуска за изстребление на разбойничеството. Размера на възнаграждението ще се определи и дава от Министъра на вътрешните работи.

Чл. 5. Потераджия, който убие или залови разбойник, получава награда от 5-20 хиляди лева. Ако ли потераджията или длъжностното лице, което ги преследва, бъде убито, семейството му получава до 50 000 лв. обезщетение и инвалидна пенсия. Ако ли само осакатее, то получава награда 20 000 лв. и инвалидна пенсия. Лекуването на всички ранени и заболели по преследване на разбойниците е безплатно. Наградите се отпускат със заповед от Министъра на вътрешните работи.

Чл. 6. Околийският началник или началникът на потерята се разпорежда до общинската власт за храненето на потерите от самото местно население, където това е най-удобно за потерята. То е длъжно да им дава и квартири, когато това се намери за нужно.

Чл. 7. Ако някое лице, посочено от общинската власт за член в потеря, искана от околийския началник умишлено откаже да участвува в нея или като участник в нея скрие или избегне да изпълни дълга си, като откаже да изпълни заповедите давани му от началника, наказва се с тъмничен затвор до 1 година. Със същото наказание се наказват и онези административни и общински власти, които умишлено не изпълняват постановленията на настоящия закон.

Чл. 8. Министерството на вътрешните работи може да назначи, колкото намери за нужно, специални лица агенти за преследване на разбойниците, които агенти могат да бъдат изпращани в разпореждане на околийските началници в борбата им с разбойниците. Тяхната

заплата ще бъде определена по щат изработен от Министъра на вътрешните работи, одобрен от Министерския съвет.

Чл. 9. Така образуваните потери и назначени агенти, заедно с другата въоръжена сила, преследват разбойниците. Като общ началник на тази сила в окръга е окръжният управител, а в околията - околийският началник.

Чл. 10. За разбойници се обявяват и онези лица, за които полицията, въз основа на събрани доказателства донася на надлежния съд, че те са извършили разбойничества. Съдът на другия ден след получаване полицейското донесение, прави публикация в най-близкия местен вестник и съобщения до всички общини на околията, където е местожителството на подозряното лице или където е станало известно като разбойник, и ако в двадесетдневен срок никой от роднините или познатите на това лице не установят къде се намира, съдът го обявява за разбойник и обнародва това в "Държавен вестник".

Чл. 11. Заловените разбойници се съдят от областния съд в околийския център, в района на който са заловени, в 7-дневен срок от залавянето им по закона за углавното съдопроизводство (чл. 649-656). Съдът веднага с пристигането си взема всички мерки и разпоредби да гарантира бързото разглеждане на делото.

З а б е л е ж к а: Всички власти са длъжни да дават най-голяма спешност на разпоредбите на съда.

Чл. 12. Осъденият на смърт разбойник се обесва на публично място в центъра на околията.

Чл. 13. (1) Осъждат се на повече от 5 години строг тъмничен затвор, или на доживотен строг тъмничен затвор, онези лица, които като узнаят положението и качествата на разбойниците, им стават укриватели без да са били принудени за това с насилие.

З а б е л е ж к а: (1) - Чл.13 от закона за изстребление на разбойничеството, доколкото се отнася до дела за грабежи се отменява съгласно & 3 от закона за допълнение на някои от наказанията и на съдопроизводството по делата за грабежи - обнародван в "Държавен вестник", брой 264 от 23 февруари 1922 година.

Чл. 14. Всяко лице, което знае къде се намират разбойниците и не донесе веднага на властта, се наказва с тъмничен затвор до 1 година.

Чл. 15. Настоящият закон отменя всичките закони, които му противоречат.